

Miny Volker - ter Linde

* 3 mei 1936 † 9 april 2016

In liefdevolle herinnering aan

Miny Volker - ter Linde

sinds 2012 weduwe van

Jan Volker

Miny Volker - ter Linde is geboren op 3 mei 1936 in Losser en overleed op 9 april 2016 te Oldenzaal. We hebben voor haar gebeden tijdens de avondwake op 14 april in de H. Plechelmuskerk te De Lutte. Na de uitvaartviering op 15 april hebben we haar te rusten gelegd op het R.K. kerkhof aldaar.

Zij werd geboren als oudste van een gezin met vijf kinderen. Ze groeide op in een mooie boerderij, gelegen aan de Dinkel te Losser. Ze vertelde vaak over haar fijne jeugdijaren, de koude winters met het schaatsen op de Dinkel. Op haar 18^e ging ze intern bij de Zusters te Noord Deurningen, naar de jonge boerinnenschool. Een mooie tijd, waar ze volop van heeft genoten.

Met een diploma op zak vertrok ze naar de Noord-Oostpolder, ze ging in betrekking bij de familie Derks. Na 1 jaar kwam ma weer thuis om op de boerderij te helpen.

In 1956 leerde ze pa kennen en op 21 november 1961 zijn ze samen gelukkig getrouwd. Op Erve 't Hengelman ging ze met pa wonen bij haar schoonouders. Samen hebben ze de boerderij en het loonbedrijf met de familie verder opgebouwd. Uit hun huwelijk werden vijf kinderen geboren.

Zorgen voor een groot gezin, boerderij, bedrijf én alles wat daarbij komt liep als een rode draad door haar leven. Eigenlijk heeft ze haar hele leven gezorgd voor... Veel vrije tijd was er niet.

Ze probeerde het voor iedereen goed te doen en dat was niet altijd gemakkelijk. Voor het gezin moest er ook de huiselijke gezelligheid zijn. Dat vond zij heel belangrijk. Ook heeft ze de taak op zich genomen om voor haar ouder wordende schoonouders te zorgen.

Samen met pa vond ze ook tijd voor ontspanning en af toe een reis.

Samen met pa werden ze opa en oma van in totaal 14 kleinkinderen. Wat waren ze trots op deze grote familie.

In 1998 zijn ze verhuisd naar de Lossersestraat 61, waar ze 14 geweldige jaren hebben gehad.

Pa werd ouder en had steeds meer zorg nodig. Hiervoor heeft ze zich met hart en ziel ingezet en dit steeds liefdevol gedaan.

Op 28 November 2012 is pa in het bijzijn van haar vredig ingeslapen. Ze was dankbaar voor de mooie jaren met hem en dat het zo was gegaan. Heel krachtig pakte ze het leven weer op.

Helaas, werd haar eigen gezondheid langzaam minder en moest ze steeds meer inleveren. Dit bracht voor haar en ook voor ons een groot verdriet met zich mee.

Ondanks de hulp van ons kon ze niet meer thuis wonen en kwam er een plekje voor haar vrij op Gereia te Oldenzaal. Ze had zelf in de gaten dat het niet meer ging thuis.

Op Gereia heeft ze in het bijzijn van ons allen de ziekenzegening ontvangen. We waren met onze hele gezin bij elkaar, het was voor haar en voor ons een kostbaar moment en nu een dierbare herinnering. Het vele bezoek deed haar erg goed, en ze zei tot op het laatste moment dat iedereen welkom was.

Ondanks alle goede zorg werd het steeds moeilijker voor haar, vooral de laatste weken. Ze kon haar rust niet meer vinden. Heel vredig op de vroege zaterdagmorgen is ze stilletjes van ons heen gegaan.

“Bedankt voor alles ma en oma,
rust zacht samen met pa”.

Voor uw blikken van belangstelling en medeleven na het overlijden van onze lieve moeder en oma zeggen wij u hartelijk dank.

Kinderen en kleinkinderen